

Arrest

nr. 134 253 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. PUT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Gambiaanse staatsburgerschap te bezitten en van origine Soninke te zijn. U bent geboren in het dorp Farafenni (Gambia) waar u ook woonde.

Uw ouders (A.K.) en (B.J.) zijn beiden Malinees en wonen ook in Mali, in het dorp Bamba. In de jaren negentig trekken zij samen met uw oudere zus (F.K.) naar Gambia omdat er in hun streek oorlog is en de rebellen hun dorp aanvallen. De vader van uw vader blijft wel in Mali waar hij zijn vee laat hoeden door touaregs die ook in het dorp wonen. Uw ouders vestigen zich in Gambia in het dorp Farafenni en leven daar van de landbouw en van de verkoop van eten op school. Een jaar later wordt u geboren. Uw

ouders hebben zowel de Malinese als Gambiaanse nationaliteit; uzelf staat enkel in Gambia geregistreerd. Op uw vierde overlijdt uw oudere zus.

In 2011 overlijdt ook uw moeder. De zaken gaan niet meer zo goed voor uw vader waardoor hij beslist terug te keren naar Mali. In 2012, kort na het onafhankelijkheidsfeest van Gambia (i.e. 18 februari 2012), trekt u met uw vader naar Mali. Jullie vestigen zich in het dorp waar uw vader vandaan komt: Bamba. Daar onderhouden jullie het vee dat uw vader van zijn vader geërfd heeft na diens dood (uw grootvader was al gestorven voordat uw moeder overleed).

Op een dag in januari 2013 zegt uw vader u dat jullie naar Kidal zullen gaan, in het noorden van Mali. Waarom weet u niet. Onderweg worden jullie echter gestopt door rebellen van het MLNF. Ze controleren de inzittenden van de wagen waarmee jullie op weg zijn en nemen uw vader en nog twee anderen mee. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van uw vader – u weet niet waarom precies uw vader werd meegenomen. In Kidal aangekomen, kan u een aantal dagen verblijven in het huis van een oude man die met u onderweg was in dezelfde wagen. Hij wil u echter niet langer helpen en raadt u aan verder te gaan naar Algerije. U doet dat vier-vijf dagen later. Aan de grens Mali-Algerije krijgt u een lift tot de hoofdstad Algiers van een kamelenhandelaar. Op dat moment is het januari 2013, rond nieuwjaar.

In Algerije verblijft u illegaal maar kan u overleven door wat werkjes op te knappen voor uw huisbaas. Die man regelt voor u op een bepaald moment ook uw vertrek uit Algerije omdat u volgens hem kan geholpen worden in Europa. Zo verlaat u Algerije in juli 2013. Een tussenpersoon loodst u binnen op een boot die ongeveer vier-vijf dagen zal varen. U weet niet waar u uiteindelijk aan land gaat maar de tussenpersoon zegt dat hij u naar een plaats zal brengen waar u een asielaanvraag kan indienen. Jullie nemen eerst de trein en dan wordt u in een auto naar Brussel gebracht. U dient er op 22 juli 2013 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u geen enkel document voor aan de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar Gambia kan terugkeren omdat u daar alleen bent en er geen werk heeft. U verklaart ook dat u niet naar Mali kan terugkeren omdat het er niet veilig is wegens de rebellen en omdat de verschillende stammen er niet van elkaar houden (CGVS p. 10 & p. 19). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient een belangrijke opmerking gemaakt te worden over uw staatsburgerschap. U verklaart het kind te zijn van twee Malinese ouders die in Gambia woonden en daar ook het Gambiaanse staatsburgerschap hadden. Zelf bent u geboren in Gambia en verklaart u het Gambiaanse staatsburgerschap te bezitten omdat u daar geboren bent – u had weliswaar (nog) geen identiteitskaart van Gambia omdat men dat pas krijgt op zijn achttiende en u daarvoor al naar Mali was vertrokken, i.e. in februari 2012. In Mali ging u in datzelfde jaar samen met uw vader naar de gemeentediensten van Bamba om er voor u het Malinese staatsburgerschap aan te vragen, maar op deze aanvraag heeft u tot op vandaag nog geen antwoord gekregen – u had Mali immers verlaten voor u op deze aanvraag een antwoord ontving (CGVS p. 2 & p. 6-7). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u uw oorspronkelijke verklaringen dat u Malinees bent laten veranderen naar Gambiaan (brief DVZ aan CGVS dd. 22.07.2013 + bijlage 26 dd. 25.07.2013). Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u op dit moment officieel enkel het Gambiaanse staatsburgerschap bezit; dit blijkt ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd: volgens de Gambiaanse wet verwerft een kind geboren op het grondgebied van Gambia automatisch het staatsburgerschap van dat land ongeacht de nationaliteit van de ouders (dit komt ook overeen met uw eigen verklaringen). Zodoende dient uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beoordeeld te worden ten opzichte van Gambia, het land waar u geboren bent en ook verbleef van uw geboorte tot uw vertrek naar Mali in 2012.

Welnu, wat betreft **Gambia** verklaart u dat u er nooit enig probleem heeft gehad met iets of iemand. U zegt weliswaar dat de burgemeester van Farafenni een stukje grond van uw vader had afgenomen (een braakliggend stuk grond waar jullie zelf niet op woonden) omdat hij die grond te laat was beginnen verbouwen, maar u voegt eraan toe dat dit voor u geen probleem zou vormen indien u zou teruggaan naar Gambia (CGVS p. 10). Bijgevolg kan er wat u betreft geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vastgesteld worden ten aanzien van Gambia. Over uw verklaringen dat u er alleen bent en er geen werk heeft (CGVS p. 10), dient aanvullend opgemerkt te worden dat deze motieven geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren

tot een sociale groep. Deze motieven situeren zich immers in de emotionele en socio-economische sfeer, wat buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie valt. Bijgevolg moet wat deze elementen betreft nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Hieromtrent dient erop gewezen te worden dat u ruim vijftien jaar probleemloos in Gambia woonde, dat u er naar school bent geweest en dat u de taal van het land spreekt. U leerde doorheen de jaren van uw vader ook het vak van landbouwer en herder (i.e. een veelvoorkomende professionele bezigheid in Gambia) en u slaagde er op zichzelf in zich staande te houden in een derde land dat niet het uwe was, waarvan u de taal niet sprak en waar u zelfs illegaal verbleef (i.c. Algerije) door er klusjes op te knappen bij een restauranthouder (CGVS p. 2, p. 5 & p. 7). Hieruit blijken dan ook geen elementen die erop zouden kunnen wijzen dat er voor u in Gambia een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient gewezen te worden op uw verklaringen wat betreft uw **leeftijd**. Bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 juli 2013 verklaarde u geboren te zijn op 15 juni 1994. U herhaalde dit bij het invullen van de CGVS-vragenlijst op 25 juli 2013, maar diezelfde dag verklaarde u bij het invullen van de DVZ-verklaring dat u geboren ben op 15 juni 1996 – daarop werd genoteerd dat er moest gewacht worden op het voorleggen van een identiteitsdocument (wat u evenwel tot op heden op nog geen enkel moment tijdens uw asielprocedure heeft gedaan) of het uitvoeren van een botscan (CGVS vragenlijst 25.07.2013 vraag 4 + DVZ verklaring 25.07.2013 vraag 4). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u geboren te zijn op 15 juni 1996 en zegt u dat men op de DVZ een fout moet gemaakt hebben. Zowel u als uw advocaat (die zich als uw raadsman aanmeldde op 20 februari 2014) halen aan dat er uiteindelijk geen (bot)onderzoek is geweest (CGVS p. 2 + p. 9). Op het gehoor op het CGVS (12.06.2014) heeft u een aantal brochures bij over minderjarigheid tijdens een asielprocedure, maar noch u noch uw raadsman hebben tot op heden enige stappen ondernomen om uw minderjarigheid effectief aan te tonen. Als u effectief minderjarig was op het moment van uw asielaanvraag (en dus geboren zou zijn in 1996) en daarover verwarring ontstond bij deze aanvraag, kan van u of van uw raadsman toch verwacht worden dat jullie ernstige pogingen ondernemen om dit aan te tonen. Dit is in casu echter niet het geval. Ook een interne vraag van het CGVS bij de Dienst Voogdij van Binnenlandse Zaken leerde dat u bij deze dienst niet gekend staat (zie administratief dossier). Bijgevolg kan er geen rekening meer gehouden worden met uw bewering als zou u geboren zijn op 15 juni 1996 en kan ervan uitgegaan worden dat u werkelijke geboortedatum 15 juni 1994 is.

Gelet op voorgaande, dient concluderend gesteld dat u niet in aanmerking komt voor een internationaal beschermingsstatuut zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift "ter indiening van een BEROEP TOT NIETIGVERKLARING EN VORDERING TOT SCHORSING" in een eerste middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij stelt dat gissen op basis van algemeenheden niet gerechtvaardigd is wanneer men een oordeel velt over de toekomstige veiligheid van een mens. Volgens verzoeker komt de bestreden beslissing tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en aan "het beginsel van evenwichtigheid". Er is immers een evenwichtige beoordeling vereist van alle bij de beslissing betrokken belangen.

Verzoeker geeft een opsomming van elementen waarmee "de EU-landen" rekening moeten houden bij de beoordeling van aanvragen van de vluchtelingenstatus en van subsidiaire bescherming. Hij is van oordeel dat met de feitelijke toedracht van het relaas geen rekening werd gehouden.

Waar wordt verwezen naar het feit dat hij zich doorheen de jaren schijnbaar goed wist te redden, geeft verzoeker aan dat hij in al die jaren steeds kon terugvallen op de steun van zijn ouders. Verzoeker leerde wel een aantal zaken van zijn vader doch zijn kennis is eerder beperkt en het zal quasi onmogelijk zijn om daarmee onmiddellijk aan de slag te kunnen. Verzoeker had in al die jaren steeds iemand om op terug te vallen. Nu zal hij er echter werkelijk alleen voorstaan. Verzoeker zag in Gambia wel vaker jongeren die er alleen voor stonden. Net als zij zal hij in de criminaliteit terecht komen. Hij

heeft geen familie en geen sociaal vangnet zoals dit in België wel het geval is. Verzoeker zal deel uitmaken van een groep in de maatschappij die verstoten wordt, waardoor hij onmenselijke en vernederende behandelingen zal ondergaan en vervolgd zal worden als lid van deze sociale groep.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3 en artikel 5 EVRM en artikel 10 van het EG-Verdrag.

Hij geeft de inhoud van deze artikelen weer en betoogt:

“Het is een EU-land dus niet toegestaan om mensen terug te sturen naar gevaarlijke regio's of landen, waar er geen enkele garantie kan gegeven worden dat zij bij hun terugkeer wel een veilig bestaan kunnen leiden.

Iedere onderdaan van een niet-EU-land en de staatloze die zich buiten zijn land van herkomst bevindt en die weigert naar dat land terug te keren of niet kan terugkeren, omdat hij vreest te worden vervolgd, kan verzoeken om toekenning van de status van vluchteling. De aanvrager die niet zou voldoen aan de nodige voorwaarden om in aanmerking te komen voor de status van vluchteling kan om subsidiaire bescherming verzoeken.

Verzoeker is van mening dat zij fundamentele vrijheden geschonden worden indien hij moet terugkeren naar Gambia, omdat daarbij zijn veiligheid zonder twijfel in het gedrang komt en hij een onmenselijk en vernederend bestaan zal moeten leiden.”

Verzoeker wenst betreffende zijn leeftijd tot slot nog het volgende op te merken:

“Bij de asielaanvraag dd. 22.07.2013 werd genoteerd dat verzoeker geboren werd op 15.06.1994. Toen dit op 25.07.2014 opnieuw werd genoteerd bij het invullen van de vragenlijst bij het CGVS heeft verzoeker dit pas opgemerkt en laten verbeteren.

Er werd aan verzoeker een informatiebrochure overhandigd en verder hoorde verzoeker hierover niets meer.

De raadsman van verzoeker werd aangesteld op 19.02.2014 en heeft vervolgens contact opgenomen met de DVZ teneinde zich te informeren omtrent de eventuele uitvoering van een botscan. Men deelde mee dat deze botscan nog zou worden gemaakt. Verder is hierover niets meer vernomen en blijkt de botscan niet uitgevoerd te zijn.”

2.2.1. Waar verzoeker het CGVS verwijt dat geen evenwichtige beoordeling werd gedaan *“van alle bij de beslissing betrokken belangen”*, dient te worden opgemerkt dat het de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.2. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat zijn leeftijd aanvankelijk foutief werd genoteerd en dat hij dit opmerkte en liet verbeteren bij de DVZ. Hij stelt dat hem een informatiebrochure werd overhandigd en dat hem werd meegedeeld dat er een botscan zou worden gedaan. Deze botscan werd echter niet uitgevoerd.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat initieel werd genoteerd dat verzoeker is geboren op 15 juni 1994 (stukken 13 en 14). Ook in de vragenlijst werd dit zo genoteerd (stuk 15, vragenlijst, p.2). Wanneer hij werd ondervraagd over zijn persoonsgegevens, liet verzoeker diezelfde dag bij de DVZ echter optekenen dat de genoteerde geboortedatum niet correct was en dat hij in werkelijkheid is geboren op 15 juni 1996. Bij de DVZ werd vervolgens genoteerd: *“Betrokkene verklaart 15/06/1996 te zijn, afwachten naar ID document of botscan”* (stuk 15, verklaring, nr.4). Op basis van deze vermelding werd de verwachting gecreëerd dat er een botscan zou volgen indien er geen identiteitsdocument voorlag.

Verzoeker werd bij het CGVS gehoord op 12 juni 2014, hetzij op het ogenblik waarop hij volgens zijn verklaringen nog minderjarig was en slechts enkele dagen later 18 jaar werd. Hij verklaarde bij het CGVS andermaal te zijn geboren op 15 juni 1996 (administratief dossier, stuk 3, p.2). Zowel verzoeker als zijn advocaat wezen er tijdens het gehoor op dat verzoeker bij de DVZ verklaarde minder dan achttien jaar te zijn. Verzoeker bleek tevens in het bezit van infobrochures over het verloop van de asielpprocedure voor minderjarigen en over het verloop van een botscan. Verzoeker gaf aan dat bij de DVZ werd meegedeeld dat er een onderzoek zou volgen indien men dacht dat hij minder dan 18 jaar

oud was. Ook zijn advocaat benadrukte dat men zei dat er een scan zou volgen. Verzoeker herhaalt dit andermaal in het verzoekschrift. Deze verklaringen zijn plausibel gelet op de voormelde, in de verklaring van de DVZ opgenomen vermelding (*ibid.*, p.9).

Verzoeker mocht er aldus van uitgaan dat er een botonderzoek zou volgen indien geen geloof werd gehecht aan zijn verklaarde leeftijd.

Ondanks dat de DVZ zelf melding maakte van een eventueel uit te voeren botscan, werd verzoekers leeftijd echter niet nader onderzocht en heeft er geen botscan plaatsgevonden. Aldus bevat het dossier geen elementen op basis waarvan kan worden uitgesloten dat verzoekers verklaringen inzake zijn leeftijd waarachtig zijn.

Hoewel verzoeker ten overstaan van de DVZ verklaarde minderjarig te zijn, werd de Dienst Voogdij hiervan blijkens de stukken van het dossier door de DVZ niet in kennis gesteld (stuk 14). Bijgevolg werd aan verzoeker evenmin een voogd toegewezen.

Gelet op het voorgaande, dringt de vraag zich op of verzoeker al dan niet moest worden beschouwd als minderjarige ten tijde van het gehoor bij het CGVS. Doordat dit niet is gebeurd en nu hij niet werd bijgestaan door een voogd tijdens dit gehoor, dringt zich bijgevolg de vraag op of verzoekers rechten als niet-begeleide minderjarige werden gevrijwaard.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en kan verzoekers werkelijke leeftijd niet nagaan. Indien zou blijken dat verzoeker minderjarig was ten tijde van het gehoor bij het CGVS, tijdens hetwelk hij niet werd bijgestaan door een voogd, kleefte aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

Gelet op het voorgaande, dient te bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 juli 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS